

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ (pierwsza izba)

z dnia 21 lutego 2013 r.*

Służba publiczna — Artykuł 34 §§ 1 i 6 regulaminu postępowania — Skarga złożona za pośrednictwem faksu w terminie do wniesienia skargi — Odręczny podpis adwokata różniący się od podpisu figurującego na przesłanym pocztą oryginale skargi — Wniesienie skargi z przekroczeniem terminu — Oczywista niedopuszczalność

W sprawie F-113/11

mającej za przedmiot skargę wniesioną na podstawie art. 270 TFUE, znajdującego zastosowanie do traktatu EWEA na mocy jego art. 106a,

Luigi Marcuccio, były urzędnik Komisji Europejskiej, zamieszkały w Tricase (Włochy), reprezentowany przez adwokata G. Cipressę,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez C. Berardis-Kayser oraz J. Baquera Cruza, działających w charakterze pełnomocników, wspieranych przez adwokata A. Dal Ferra,

strona pozwana,

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ (pierwsza izba),

w składzie: H. Kreppel, prezes, E. Perillo (sprawozdawca) i R. Barents, sędziowie,

sekretarz: W. Hakenberg,

wydaje następujące

Postanowienie

- 1 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu drogą pocztową w dniu 31 października 2011 r., L. Marcuccio wniósł niniejszą skargę o stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji Europejskiej oddalającej jego wniosek o wypłatę zaległego wynagrodzenia za sierpień 2010 r. Przed złożeniem oryginału skargi drogą pocztową, w dniu 25 października 2011 r. do sekretariatu Sądu został przesłany faksem, otrzymany przez Sąd tego samego dnia, dokument przedstawiony jako kopia złożonego pocztą oryginału skargi.

* Język postępowania: włoski.

Ramy prawne

- 2 Artykuł 91 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) stanowi:

„[...]”

2. Skarga do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest dopuszczalna jedynie w przypadkach, gdy:

- do organu złożono wcześniej zażalenie zgodnie z art. 90 ust. 2, z zachowaniem terminu tam przewidzianego, oraz
- zażalenie zostało rozstrzygnięte odmownie w drodze wyraźnej lub dorozumianej decyzji.

3. Skargę na podstawie ust. 2 wnosi się w terminie trzech miesięcy. Bieg terminu rozpoczyna się:

- w dniu powiadomienia o decyzji podjętej w odpowiedzi na zażalenie;
- w dniu, w którym upływa termin wydania decyzji w odpowiedzi na zażalenie, jeśli skarga dotyczy dorozumianej decyzji rozstrzygającej odmownie zażalenie złożone zgodnie z art. 90 ust. 2; niemniej jednak, jeśli po dorozumianym odmownym rozstrzygnięciu zażalenia, przed upływem terminu do wniesienia skargi, zostanie wydana wyraźna decyzja o jego odmownym rozstrzygnięciu, termin wniesienia skargi zaczyna biec od początku.

[...]”.

- 3 Artykuł 34 regulaminu postępowania przed Sądem, dotyczący wnoszenia dokumentów procesowych, stanowi:

„§ 1. Oryginał każdego dokumentu procesowego podpisuje osoba reprezentująca stronę.

[...]”

§ 6. [D]ata wpływu do sekretariatu, za pośrednictwem technicznego środka komunikacji dostępnego w Sądzie, kopii podpisanego oryginału dokumentu procesowego [...] jest, dla celów zachowania terminów procesowych, datą wpływu, o ile podpisany oryginał dokumentu procesowego [...] zostanie złożony w sekretariacie nie później niż dziesięć dni od dnia otrzymania jego kopii. [...]”.

- 4 Zgodnie z art. 100 regulaminu postępowania, dotyczącym obliczania terminów procesowych:

„§ 1. Terminy procesowe przewidziane traktatami, statutem oraz niniejszym regulaminem oblicza się w sposób następujący:

[...]”

- b) termin oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach upływa tego dnia w ostatnim tygodniu, miesiącu lub roku, który nazwą lub cyfrą odpowiada temu dniowi, w którym stanowiące początek jego terminu zdarzenie nastąpiło lub czynność została podjęta. Jeżeli w okresie oznaczonym w miesiącach lub latach dni, w którym powinien upłynąć termin, w ostatnim miesiącu nie występuje, termin ten upływa ostatniego dnia tego miesiąca;

[...]”

- d) do biegu terminów wlicza się święta urzędowe, niedziele i soboty;
- e) wakacje sądowe nie wstrzymują biegu terminów.

§ 2. Jeżeli koniec terminu przypada w sobotę, niedzielę albo w dniu święta urzędowego, termin upływa następnego dnia roboczego.

Wykaz świąt urzędowych, sporządzony przez Trybunał Sprawiedliwości i opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ma zastosowanie również do Sądu.

§ 3. Terminy procesowe są przedłużane o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość”.

Okoliczności faktyczne leżące u podstaw sporu

- 5 Skarżący był urzędnikiem Komisji zaszeregowanym do grupy A 7 w dyrekcji generalnej ds. rozwoju.
- 6 Na podstawie decyzji organu powołującego z dnia 30 maja 2005 r. (zwanej dalej „decyzją z dnia 30 maja 2005 r.”) skarżący został z dniem 31 maja 2005 r. przeniesiony w stan spoczynku zgodnie z art. 53 regulaminu pracowniczego i przyznana została mu renta inwalidzka ustalona na podstawie art. 78 akapit trzeci regulaminu pracowniczego.
- 7 Wyrokiem z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie F-41/06 Marcuccio przeciwko Komisji (zwanym dalej „wyrokiem pierwotnym”) Sąd stwierdził nieważność decyzji z dnia 30 maja 2005 r. ze względu na brak uzasadnienia, bez rozpatrywania innych zarzutów podnoszonych przez skarżącego na poparcie żądań stwierdzenia nieważności.
- 8 W dniu 30 sierpnia 2010 r. skarżący złożył wniosek na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego (zwany dalej „wnioskiem z dnia 30 sierpnia 2010 r.”) o uzyskanie zapłaty zaległego wynagrodzenia, do którego jego zdaniem był na mocy pierwotnego wyroku uprawniony w sierpniu 2010 r.
- 9 Pismem z dnia 28 lutego 2011 r. (zwanym dalej „pismem z dnia 28 lutego 2011 r.”), które skarżący twierdzi, że otrzymał w dniu 6 kwietnia 2011 r., Komisja poinformowała skarżącego, że ponieważ wyrok pierwotny stwierdził nieważność decyzji z dnia 30 maja 2005 r. jedynie ze względu na brak uzasadnienia, nie analizowano w nim zaś zdolności skarżącego do wykonywania obowiązków służbowych, jego ewentualne przywrócenie do pracy wymagałoby kontroli stanu zdrowia, zgodnie z art. 15 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego. W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie można uważać, by skarżący od dnia 30 maja 2005 r. wrócił do czynnej służby.
- 10 Skarżący złożył zażalenie w dniu 14 marca 2011 r., które Komisja otrzymała następnego dnia.
- 11 Wyrokiem z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie T-20/09 P Komisja przeciwko Marcucciowi Sąd Unii Europejskiej, rozpatrujący odwołanie Komisji, uchylił wyrok pierwotny i przekazał Sądowi sprawę do ponownego rozpatrzenia, gdzie została zarejestrowana pod sygn. F-41/06 RENV.
- 12 Wyrokiem z dnia 6 listopada 2012 r. w sprawie F-41/06 RENV Marcuccio przeciwko Komisji (odwołanie w toku przed Sądem Unii Europejskiej, sprawa T-20/13 P) Sąd oddalił skargę skarżącego w sprawie rozpoznawanej w wyroku pierwotnym.

Żądania stron

- 13 Skarżący wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji w sprawie oddalenia wniosku z dnia 30 sierpnia 2010 r.;
 - uznanie pisma z dnia 28 lutego 2011 r. za nieistniejące lub, pomocniczo, stwierdzenie jego nieważności;
 - stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji w sprawie oddalenia zażalenia z dnia 14 marca 2011 r.;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
- 14 Komisja wnosi do Sądu o:
- odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej lub w każdym razie jako pozbawionej jakiejkolwiek podstawy prawnej;
 - obciążenie skarżącego kosztami postępowania.

Co do prawa

W przedmiocie decyzji Sądu o orzeczeniu postanowieniem z uzasadnieniem

- 15 Zgodnie z art. 76 regulaminu postępowania, jeżeli skarga jest w całości lub w części oczywiście niedopuszczalna lub oczywiście bezzasadna, Sąd może, nie podejmując dalszych czynności procesowych, podjąć decyzję w przedmiocie skargi, wydając postanowienie wraz z uzasadnieniem.
- 16 W niniejszej sprawie Sąd uznał, że na podstawie akt sprawy jest wystarczająco poinformowany do wydania rozstrzygnięcia i zdecydował więc, zgodnie z art. 76 regulaminu postępowania, orzec postanowieniem z uzasadnieniem, bez dalszych czynności procesowych.

W przedmiocie dopuszczalności

- 17 Na wstępie należy przypomnieć, że termin do wniesienia skargi ma charakter bezwzględnie wiążący, ponieważ został ustanowiony w celu zapewnienia jasności i pewności stanów prawnych oraz uniknięcia jakiejkolwiek dyskryminacji lub arbitralnego traktowania przy zarządzaniu wymiarem sprawiedliwości. Do sądu Unii należy sprawdzenie z urzędu, czy termin ten został dotrzymany (wyrok Trybunału z dnia 8 maja 1973 r. w sprawie 33/72 Gunnella przeciwko Komisji, pkt 4; postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie T-345/11 ENISA przeciwko EIOD, pkt 11 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 18 Tym samym, nie orzekając w przedmiocie przywołanej przez Komisję bezwzględnej przeszkody procesowej, wypada zbadać, czy niniejsza skarga została wniesiona z poszanowaniem norm ustalających bezwzględnie wiążąco sposoby przedstawiania dokumentów procesowych, jak również z poszanowaniem odpowiednich terminów do wniesienia skargi.
- 19 W tym względzie należy po pierwsze przypomnieć, że z art. 19 akapit trzeci i z art. 21 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika, że każdy skarżący musi być reprezentowany przez osobę w tym celu upoważnioną, a w rezultacie wniesienie skargi do sądów Unii

może być jedynie skuteczne w drodze pisma procesowego podpisanego przez tę osobę. Na podstawie art. 7 ust. 1 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości przepisy te znajdują zastosowanie do postępowania przed Sądem. Tymczasem statut Trybunału Sprawiedliwości czy regulamin postępowania przed Sądem nie przewidują żadnego odstępstwa czy wyjątku od tego obowiązku (zob. podobnie postanowienie Trybunału z dnia 5 grudnia 1996 r. w sprawie C-174/96 P Lopes przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, pkt 8 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 20 Wymóg złożenia odrębnego podpisu pełnomocnika strony skarżącej gwarantuje bowiem, dla celów pewności prawa, autentyczność skargi oraz wyklucza ryzyko, że w rzeczywistości mogłaby ona nie pochodzić od adwokata lub upoważnionego w tym celu radcy prawnego. Tym samym ten adwokat lub radca prawny spełnia istotną, przyznaną mu przez statut Trybunału Sprawiedliwości oraz regulamin postępowania, rolę w związku z umożliwieniem skarżącemu, poprzez korzystanie z urzędu adwokata lub radcy prawnego, dostępu do Sądu (zob. podobnie wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie T-223/06 P Parlament przeciwko Eistrupowi, pkt 50). Należy więc uznać, że jest to istotna norma proceduralna, która powinna być stosowana w sposób ścisły, a zatem jej naruszenie pociąga za sobą niedopuszczalność skargi (zob. podobnie ww. wyrok Sądu w sprawie Parlament przeciwko Eistrupowi, pkt 51, 52).
- 21 To właśnie z uwagi na fundamentalne znaczenie roli adwokata jako pomocnika wymiaru sprawiedliwości w postępowaniach sądowych art. 34 § 1 regulaminu postępowania wymaga, by oryginał każdego dokumentu procesowego był podpisywany przez osobę reprezentującą stronę.
- 22 Z tego wynika, że w celu złożenia oryginału jakiegokolwiek dokumentu procesowego w wymaganym terminie, art. 34 regulaminu postępowania nie pozwala osobie reprezentującej daną stronę złożyć dwóch odrębnych odręcznych podpisów, nawet jeśli są prawdziwe, jednego na dokumencie przesyłanym faksem do sekretariatu Sądu a drugiego na oryginale, który zostanie przesłany pocztą lub złożony osobiście w sekretariacie Sądu. W sytuacji bowiem, gdy pełnomocnik strony powołuje się na przyznane mu w art. 34 § 6 regulaminu postępowania udogodnienie w postaci przesłania w obowiązującym terminie „za pośrednictwem technicznego środka komunikacji dostępnego w Sądzie, kopii podpisanego oryginału dokumentu procesowego”, to taka możliwość podlega warunkowi sine qua non, że ten sam „podpisany oryginał dokumentu procesowego [...] zostanie złożony w sekretariacie nie później niż dziesięć dni od dnia otrzymania jego kopii”, ponieważ przymiotnik „podpisany” rodzaju męskiego może odnosić się jedynie do oryginału skargi a nie do kopii tego oryginału.
- 23 W tych okolicznościach, jeśli okaże się, że oryginał dokumentu, który został materialnie złożony w sekretariacie w ciągu dziesięciu dni od jego przesłania do Sądu w kopii za pośrednictwem faksu nie jest opatrzony tym samym podpisem, jaki figuruje na dokumencie przefaksonowanym, to należy stwierdzić, że do sekretariatu Sądu wpłynęły dwa odrębne dokumenty procesowe, każdy opatrzony własnym podpisem, nawet jeśli każdy z podpisów został złożony przez tę samą osobę. W związku z tym, że przekazanie tekstu przesłanego faksem nie spełnia nałożonych na podstawie art. 34 regulaminu postępowania wymogów pewności prawa, daty przekazania dokumentu przesłanego faksem nie można uwzględnić do celów dochowania terminu do wniesienia skargi (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 22 września 2011 r. w sprawie C-426/10 P Bell & Ross BV przeciwko OHIM, pkt 37–43).
- 24 Należy też dodać, że termin do wniesienia skargi został ustalony w art. 91 ust. 3 regulaminu pracowniczego, a regulamin postępowania przed Sądem nie może od niego czynić odstępstwa. W rezultacie trzeba, by oryginał skargi został sporządzony najpóźniej z końcem tego terminu. Z tego punktu widzenia przesłanie faksem stanowi nie tylko sposób przekazania, lecz pozwala również udowodnić, że oryginał skargi, który wpłynął do sekretariatu Sądu po terminie, został sporządzony w terminie do wniesienia skargi.

- 25 Należy zauważyć, że w niniejszej sprawie dokument przedstawiony jako kopia oryginału skierowanej pocztą skargi został przekazany do sekretariatu Sądu faksem w dniu 25 października 2011 r. W dniu 31 października 2011 r. sekretariat Sądu otrzymał pocztą oryginał skargi, którego brzmienie różni się jednak od dokumentu otrzymanego faksem w dniu 25 października 2011 r., przynajmniej jeśli chodzi o podpis adwokata. Z analizy dokumentu przekazanego faksem w dniu 25 października 2011 r. wynika bowiem, że podpis adwokata skarżącego, zakładając, że odręczny, w sposób oczywisty nie jest podpisem figurującym na oryginale pisma, które wpłynęło pocztą do sekretariatu Sądu w dniu 31 października 2011 r. W tych okolicznościach należy stwierdzić, że dokument, który wpłynął do sekretariatu Sądu faksem w dniu 25 października 2011 r. i został przedstawiony przez skarżącego jako kopia oryginału skargi, przesłanej pocztą w dniu 31 października 2011 r., nie stanowi odbicia oryginału skargi. Z tego wynika, że data otrzymania przez sekretariat Sądu dokumentu przekazanego faksem nie może zostać uwzględniona w celu oceny, czy przewidziany w art. 91 ust. 3 regulaminu pracowniczego termin do wniesienia skargi został dochowany.
- 26 Należy wreszcie zauważyć, że przesłanki wskazane w pkt 22 i 23 niniejszego postanowienia zostały również powtórzone w Praktycznych instrukcjach dla stron dotyczących postępowania sądowego przed Sądem do spraw Służby Publicznej z dnia 25 stycznia 2008 r., ogłoszonych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. L 69, s. 13), znajdujących zastosowanie w chwili wniesienia skargi. W szczególności pkt 35 tych instrukcji uściśla:
- „Podpisany oryginał każdego dokumentu procesowego powinien zostać wysłany niezwłocznie po uprzednim przekazaniu drogą elektroniczną kopii, bez żadnych poprawek lub zmian, nawet drobnych, z wyjątkiem poprawek dotyczących błędów pisarskich, które należy jednakże wymienić na oddzielnej kartce i wysłać razem z oryginałem. Z zastrzeżeniem powyższej możliwości, w razie jakichkolwiek rozbieżności między podpisanym oryginałem a wcześniej złożoną kopią, dla celów zachowania terminów procesowych pod uwagę bierze się tylko datę złożenia podpisanego oryginału”.
- 27 Tymczasem w niniejszym wypadku pełnomocnik skarżącego, pomimo tych ścisłych instrukcji, w żadnym czasie nie powiadomił sekretariatu Sądu o zaistnieniu zmian czy zajściu nieprzewidzianych okoliczności mogących zmusić go do ponownego podpisania oryginału skargi.
- 28 W rezultacie, w celu rozstrzygnięcia w przedmiocie dopuszczalności niniejszej skargi należy sprawdzić, czy podpisany oryginał skargi został złożony w sekretariacie Sądu w terminie do wniesienia skargi, który zgodnie z art. 91 regulaminu pracowniczego należy liczyć w niniejszym przypadku od dnia dorozumianej decyzji w sprawie oddalenia zażalenia.
- 29 Tymczasem w stosunku do złożonego przez skarżącego zażalenia, przesłanego do Komisji faksem w dniu 15 marca 2011 r., w piątek 15 lipca 2011 r. zapadła dorozumiana decyzja oddalająca.
- 30 Trzymiesięczny termin do wniesienia skargi, powiększony o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość, który rozpoczął bieg w dniu 15 lipca 2011 r., upłynął zatem we wtorek, 25 października 2011 r.
- 31 Ponieważ oryginał skargi został złożony w sekretariacie Sądu w dniu 31 października 2011 r., czyli po upływie terminu do wniesienia skargi, to należy stwierdzić, że niniejsza skarga została wniesiona z przekroczeniem terminu.
- 32 W rezultacie należy uznać, że skarga jest oczywiście niedopuszczalna.

W przedmiocie kosztów

- 33 Zgodnie z art. 87 § 1 regulaminu postępowania, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów rozdziału ósmego tytułu drugiego wspomnianego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Na podstawie art. 87 § 2, jeżeli wymagają tego względy słuszności, Sąd może zdecydować, że strona przegrywająca sprawę zostanie obciążona tylko częścią kosztów, a nawet że nie zostanie nimi obciążona w ogóle.
- 34 Z przedstawionych powyżej względów skarżący przegrał sprawę. Ponadto Komisja w swoich żądaniach wyraźnie wniosła o obciążenie skarżącego kosztami postępowania. Ponieważ okoliczności sprawy nie uzasadniają zastosowania przepisów art. 87 § 2 regulaminu postępowania, skarżący pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję.

Z powyższych względów

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ (pierwsza izba)

postanawia, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.**
- 2) **Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 21 lutego 2013 r.

Sekretarz
W. Hakenberg

Prezes
H. Kreppel